

Струмски

Мога да ви усължа... Но извинете... (кланя се) Александър Струмски, директоръ на банка.

Аничка

А! (Подава му ржка) Приятно ми е.

Струмски

За такива дреболии не тръбва да скърби едно хубаво момиче като васъ. Работа? Ако искате работа, може да я имате веднага, нищо по-лесно отъ това.

Аничка

Но какъ? (Вълнува се) Моля ви се...

Струмски

Ние откриваме голъма банка. Собствено, банката е моя, капиталът е мой. Азъ виждамъ (заглежда се въ Аничка), че вие можете да бждете добра чиновничка. Знаете ли да пишете на машина?

Аничка

Да, зная... (Неспокойно) Но азъ зная да пиша само на „Адлеръ“...

Струмски

Тъкмо тая машина имаме. И тъй, да не се простираме: азъ ви назначавамъ, т. е. банката